

Συνάντησις ἕκτη:

ΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ!!! (2012)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ἕνας μεγάλος συγγραφέας, ἐνῶ εἶχε πολλά βιβλία μπροστά του, ἔλεγε στή γυναῖκα του:

--Φέρε μου τό βιβλίό μου.

--Μά ποιό βιβλίό ἀπό ὅλα;

--Ρωτᾶς ποιό βιβλίό; **Ἕνα εἶναι τό βιβλίό**, ἀπαντοῦσε ὁ μεγάλος αὐτός συγγραφέας. Εἶναι τό μοναδικό βιβλίό στόν κόσμο, πού δέν παλιώνει ποτέ, πού διαβάζεται κάθε ἐποχή καί ἀνταποκρίνεται στίς πιό βαθιές πνευματικές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου, διότι δέν περιέχει *λόγια ἀνθρώπων*, ἀλλά τόν παντοδύναμο λόγο τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ

Ἁγία Γραφή.

Ναί, τό Βιβλίό Αὐτό ξεχωρίζει ἀπό ὅλα τά βιβλία τῆς παγκόσμιας φιλολογίας. Μέσα στίς σελίδες του κρύβεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός!

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: Ὅ... **Ἕ Μοναδικός Διδάσκαλος!**

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι οἱ μαθητές ὠνόμαζαν τόν Κύριο ραββί, δηλαδή διδάσκαλο. Καί εἶναι ὁ μόνος ἀληθῆς διδάσκαλος, διότι μᾶς ἐδίδαξε ἀλήθειες, τίς ὁποῖες κανένας οὔτε ἐδίδαξε, ἀλλά οὔτε καί μπορούσε νά διδάξη.

✦ Εἰς τήν διδασκαλία πού ἔκανε πρὸς τήν Σαμαρειτίδα γυναῖκα ἐφάνερωσε τί εἶναι ὁ Θεός (Ἰωαν. δ' 24).

✦ Εἰς τήν Κυριακὴν προσευχὴν ἐδίδαξε ποία εἶναι ἡ σχέση τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ὅτι δηλαδή, τοὺς θεωρεῖ παιδιὰ Του καί φροντίζει γιὰ αὐτὰ σάν πατέρας φιλόστοργος (Ματθ. στ' 25-26).

✦ Ἐδίδαξε ἐπίσης πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀξία τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ὅλος ὁ κόσμος, εἶπε, δέν μπορεῖ νά ἐξαγοράσῃ μία ψυχή (Μάρκ. η' 35-37).

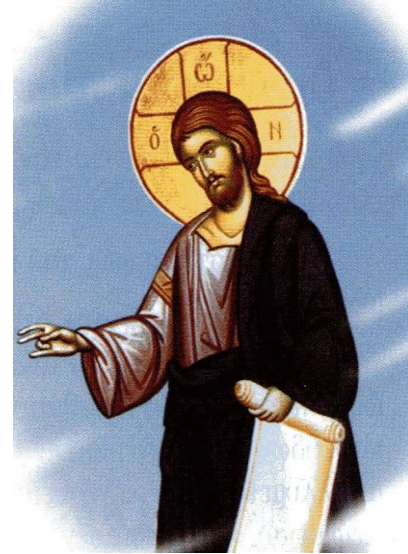
✦ Ἀλλά μίλησε καί γιὰ τό αἰώνιο μέλλον: Γιὰ τήν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, τήν παγκόσμιον κρίσιν, τήν ἐπουράνιον βασιλείαν καί τήν αἰώνιον κόλασιν (Ματθ. κε' 31-46). Δέν ὑπάρχει τίποτα, πού νά εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί νά μὴν τό ἐδίδαξε ὁ Κύριος.

Ἀλλά καί ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας Του εἶναι ξεχωριστή. Θυμηθεῖτε τίς παραβολές, πού εἶπε: Ἀριστουργήματα... λογοτεχνίας! Καί οἱ ἐγγράμματοι, ἀλλά καί οἱ ἀγράμματοι μπορούσαν νά ὠφελοῦνται ἀπὸ τήν διδασκαλίαν Του, ἂν ἤθελαν.

Ὡ καί κάτι ἀκόμη! Μὲ πόση *σοφία* ἀπαντᾷ σ' ἐκείνους πού τόν ρωτοῦσαν μὲ πονηρίαν, ὄχι γιὰ νά διδαχθοῦν, ἀλλά γιὰ νά τόν φέρουں, ἔτσι ἐπίστευαν, σέ... δύσκολη θέσι! Πῶς ἀπάντησε... σ' ἐκεῖνο τό νομικό, πού μὲ πονηρία τόν ἐρώτησε «**τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;**» (Λουκ. ι' 25). Ἐκεῖνος ἐφαντάζετο ὅτι εἶναι διδάσκαλος καί ὁ Κύριος τόν ἀπέδειξε ἀμελῆ μαθητῆ. Ἐδιάβαζε ὁ νομικός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς ὅμως νά *ἐμβαθύνῃ* καί νά *ἐννοῇ* τὰ γραφόμενα.

Χαρακτηριστικό ἀκόμη τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου εἶναι ὅτι «**ἐδίδασκεν ὡς ἐξουσίαν ἔχων**» (Ματθ. ζ' 29). Οἱ προφῆτες τῆς Π. Διαθήκης ἐδίδασκαν ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγαν εἰς τόν λαό, «*τάδε λέγει Κύριος*». Ὁ Κύριος ὅμως Ἰησοῦς Χριστός ἔλεγε «**Ἐγὼ λέγω ὑμῖν.....**». Ξεχωρίζει τόν ἑαυτὸν του ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους καί διδάσκει μὲ κύρος. Δέν στηρίζει τήν ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας του εἰς τό κύρος ἄλλων, ἀλλά στὸ δικό του θεῖο κύρος. «**Ἐγὼ.... λέγω ὑμῖν.....**».

Μιά τέτοια διδασκαλία ἦταν πολὺ φυσικό νά κἀνη ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Πλήθη ἀμέτρητα τρέχουν κοντὰ Του νά ἀκούσουν τήν ἐκπληκτικὴ διδασκαλία Του. Ὅμως οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι δέν μπορούν νά βλέπουν τόν Κύριο νά σαγηνεύῃ τὰ πλήθη. Δέν μπορούν νά βλέπουν τόν λαὸ νά τόν θαυμάζῃ καί νά τόν ἀκούῃ μὲ τόση ἀφοσίωσι καί λαχτᾶρα. Γι' αὐτὸ καί στέλνουν τοὺς ὑπηρέτες τους νά τόν συλλάβουν καί μάλιστα ἀμέσως.

Οι ύπηρετες πλησιάζουν τόν Κύριο, στέκουν δίπλα Του, άκοϋν πού μιλά μέ τόση ώραιότητα καί... δέν τολμοϋν νά τόν συλλάβουν! Μιά θεϊκή δύναμις τούς καθλώνει. Φεύγουν... άπρακτοι. Χωρίς τόν Κύριο. Κι όταν σέ λίγο συναντοϋν τούς άρχιερείς, τούς όμολογοϋν πώς ποτέ άλλοτε δέν έδίδαξε άλλος άνθρωπος μέ τόση σοφία καί δύναμι, μέ τόση χάρι καί τελειότητα όπως Αυτός ό άνθρωπος. Πώς νά συλλάβουμε έναν τέτοιο άνθρωπο....!

* * *

Άμέτρητες ψυχές έτρεχαν καθημερινά κοντά Του. Τόν αναζητοϋσαν στό ιερό τής Ίερουσαλήμ καί τίς συναγωγές, σέ πόλεις καί χωριά, σέ έρημιές καί άκρογιαλιές, σέ βουνά καί πεδιάδες. Όλος ό λαός κρεμόταν από τά χείλη Του. Ό λόγος Του θέρμαινε τίς καρδιές τους, ξεδιψοϋσε κάθε διψασμένο, έδινε χαρά σέ όλους τούς πονεμένους καί τσακισμένους από τά βάσανα ανθρώπους. Ειρήνευε τίς ψυχές καί τίς γέμιζε γαλήνη καί άνάπαυσι.

Ώ, εύτυχείς όσοι έζησαν εκείνα τά χρόνια! Τι εύλογία! Εΐδαν τόν Κύριον! Τόν άκουσαν! Περπάτησαν δίπλα Του! Έφαγαν μαζί Του, ! Άλλά κι έμείς... 2000 χιλιάδες χρόνια άργότερα μποροϋμε νά ζοϋμε ό,τι έζησαν εκείνοι! Νά άκοϋμε τόν Κύριο νά όμιλή! Νά Τόν άκολουθοϋμε! Κι άκόμη πιό πολλά... άρκεϊ νά τό θελήσουμε... Γιατί έμείς έχουμε:

* Τό ... βιβλίο... Του! ➤ **Τήν Αγία Γραφή!**

* Άλλά καί τόν... ιδιο! ➤ Μέ τήν **Θεία Κοινωνία**... μεταλαμβάνουμε τό σώμα καί τό αίμα Του. Ό ίδιος ό Κύριος έρχεται καί κάθεται στην καρδιά μας..... άρκεϊ..... έμείς..... νά τόν καλέσουμε.

* * *

Η Αγία Γραφή δέν εΐναι καρπός τής ανθρώπινης διανοήσεως. Ό ίδιος ό Θεός εΐναι ό συγγραφέας. Αυτός *ένέπνευσε* τούς συγγραφείς καί έγραψαν πράγματα, τά όποία οϋδέποτε άνθρωπος νοϋς καί καρδιά θά μποροϋσαν νά συλλάβουν.

--Ό Άπ. Παϋλος μάς τό τονίζει: «**Πάσα γραφή θεόπνευστος**».

Στίς σελίδες της άποκαλύπτεται όλη ή άλήθεια γιά τόν Θεό, τόν κόσμο καί τόν άνθρωπο. Σ' αυτήν ό καθένας μας μπορεϊ νά βρῆ τούς τρόπους γιά νά άπελευθερωθῆ από τήν άμαρτία καί τούς δρόμους πού όδηγοϋν στην άληθινή σοφία. Μπορεϊ νά βρῆ φάρμακο γιά όλες τίς άτέλειες καί τά έλαττώματα καί τροφή γιά όλες τίς άρετές καί τά κατορθώματα.

--Άλλά κι ό Άπ. καί Εϋαγγελιστής Ίωάννης γράφει: «**Ό άκηκόαμεν, ό έωράκαμεν τοίς όφθαλμοίς ήμών, ό έθεασάμεθα καί αι χείρες ήμών έψηλάφησαν... ταϋτα γράφομεν ύμίν**». (Α' Ίωάν. α' 1-4) Αυτό πού έχουμε δεϊ κι έχουμε άκούσει ως αυτόπτες καί αυτόηκοοι μάρτυρες αναγγέλλουμε σέ σάς πού δέν τό εΐδατε μέ τά μάτια σας, δέν τό άκούσατε μέ τά αύτιά σας καί δέν τό ψηλαφήσατε μέ τά χέρια σας.

Έτσι εΐναι, παιδιά! Μελετώντας τήν Άγία Γραφή νοιώθεις ότι άκοϋς τήν φωνή τοϋ Κυρίου... όπτι τόν έχεις δίπλα σου... σέ πιάνει από τό χέρι καί σέ όδηγεϊ! Η διδασκαλία Του..... ανεξάντλητη πηγή πού μάς ξεδιψά, μάς ξεκουράζει, μάς αναγεννά, μάς μεταμορφώνει. Κι όσο περισσότερο τήν μελετάς, τόσο άντλείς δυνάμεις γιά μιá νέα ζωή.

Ό Κλήμης ό Άλεξανδρεύς, άρχαίος εκκλησιαστικός συγγραφέας μάς καλεϊ νά μελετοϋμε καθημερινά τούς λόγους τοϋ Κυρίου λέγοντας:

«Ελα νά άπολαύσης τόν Χριστό, έλα νά άπολαύσης τό φώς. Έλα νά ζήσης».

Κι ό Άπ. Παϋλος μάς λέγει: «*Ό λόγος τοϋ Χριστοϋ ένοικείτω έν ύμίν πλουσίως.....*» (Κολ. γ' 16).

Ό λόγος τοϋ Χριστοϋ, ή διδασκαλία Του, τό άγιο θέλημά Του νά μένουν πάντα στην καρδιά μας. Νά άντηχοϋν άδιάκοπα στα αύτιά, στη σκέψη μας.

Πώς νοιώθετε, όταν άκοϋτε ή μελετάτε τό λόγο τοϋ Θεοϋ; (...)

Σωστά! Ό λόγος τοϋ Θεοϋ φωτίζει, κάνει ξεκάθαρο τό νόημα τής ζωής, χορταίνει τήν ψυχή, παρηγορεϊ στή θλίψη, ένδυναμώνει στον πνευματικό άγώνα, υπενθυμιζει τά άμαρτήματά μας καί όδηγεϊ σέ μετάνοια. Ναι, εΐναι θησαυρός ό θεϊός λόγος. Γι' αυτό κι ό Ψαλμωδός λέγει: «*Θεέ μου, παραπάνω από χρυσάφια, μαργαριτάρια καί λάφυρα πολλά, τό θεϊο νόμο Σου άγαπώ*» (Ψαλμ. ριη' 127).

Και τι άλλο τονίζει ό Άπόστολος τών έθνών Παϋλος;

Τί πρέπει νά κάνη ό λόγος τοϋ Θεοϋ στην ψυχή μας; (...)

Μάλιστα! Νά ένοικῆ... καί μάλιστα πλουσίως! Νά μένη ό λόγος τοϋ Θεοϋ στην ψυχή μας σαν στό σπιτι του. Σάν νοικοκύρης. Όχι γιά λίγο, γιά μερικές στιγμές σαν περαστικός ξένος, σαν έπισκέπτης. Νά εΐναι έγκατεστημένος μονίμως εκεί. Νά τριγυρίζη άδιάκοπα στό νοϋ μας. Νά μή λέμε: «Τά ξέρω. Πάλι τά

Ίδια θά λέμε;... Μέ μιά ματιά μπήκα στό νόημα, φτάνει». Όχι ποτέ δέν φθάνει. Χρειάζεται πολλή προσοχή, διότι υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι γύρω μας: Άντιχριστιανικές ιδέες, συκοφαντίες, προβληματισμοί κι άμφισβητήσεις, πειρασμοί,...καί τόσα άλλα. Ό έχθρός... *κα ρ α δ ο κ ε ι* !
Άλλά καί κάτι άκόμη.

Κι ό άγιος Ίάκωβος ό Άδελφόθεος συμπληρώνει: «Γίνεσθε ποιηταί λόγου καί μή μόνον άκροαταί, παραλογιζόμενοι έαυτούς». Μήν έξαπατάτε τόν έαυτόν σας νομίζοντας ότι άρκεί μόνο νά άκούη κανείς τό λόγο τοϋ Θεοϋ. Όχι, δέν άρκεί! Εΐναι άνάγκη καί νά τόν έφαρμόζη. Ό,τι μελετά κανείς τό κρατάει στή μνήμη του καί στή συνέχεια τό περνάει στή ζωή του. Δηλαδή διορθώνει όσες άσχήμιες βλέπει στήν ψυχή του.

Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι άκοϋν ή μελετοϋν τόν λόγο τοϋ Θεοϋ συγκινούνται, συναισθάνονται τήν άμάρτωλότητά τους, αντίλαμβάνονται ότι πρέπει νά διορθωθοϋν, αλλά μετά από λίγο ξεχνούν τά πάντα. Ό ένθουσιασμός τους έξατμίζεται, οί διαθέσεις τους χάνονται.

Εάν λοιπόν κι έμεΐς περιοριζόμαστε μόνον στήν άκρόασι καί στή γνώσι τών θείων άληθειών, εΐναι πολύ εύκολο νά τίς ξεχάσουμε. Πρέπει καθημερινά μέ προθυμία, μέ άσίγαστη δίψα, νά άκούμε, νά διαβάσουμε καί νά έμβασθούμε στόν θεϊό λόγο. Μέ τή συστηματική μελέτη κι έφαρμογή τοϋ θείου λόγου, λένε οί Πατέρες, θά πλημμυρίζη ή ζωή μας από τίς εύλογίες τοϋ Θεοϋ. Η παντοδύναμη ένέργειά του, θά άφαιρή από μέσα μας κάθε ψεύτικο καί μάταιο.

Θά ειρηνεύη ή ψυχή μας,

θά φωτίζεται ό νοϋς μας

καί θά θροιάζη στήν καρδιά μας ➤

Καί ποιό θά εΐναι λοιπόν τό σύνθημά μας;

ή άλήθεια πού έλευθερώνει

➤ *κι ή χαρά πού δέν τελειώνει!*

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Πρέπει νά μελετοϋμε καί νά εφαρμόζουμε τά λόγια τοϋ Θεοϋ».

Έχουμε τήν δική μας Καινή Διαθήκη; Πόσο συχνά τήν άνοίγουμε; Εΐναι σάν ένα από τά μαθήματά μας καί μάλιστα μάθημα έπιλογής, μέ τή μεγαλύτερη προτεραιότητα ή ρίχνουμε τό βάρος μόνο στά μαθήματα τοϋ σχολείου;

Χρειάζεται νά τήν κρατοϋμε μέ ταπεινώσι. Νά κάνουμε προσευχή πριν ν' άρχίσουμε τήν μελέτη καί νά ζητοϋμε από τόν Κύριο νά μās φανερώση τήν άλήθειάν Του, τήν άγάπη Του. Καί τότε... όχι μόνο μās τήν φανερώνει, αλλά έρχεται ό Ίδιος στήν καρδιά μας...καί μās άποκαλύπτει τόν νόμο Του. Λένε οί Πατέρες: Μέ τήν Άγία Γραφή ➤

«οί άμαθεις διδάσκονται σοφία καί οί σοφοί διακρίνουν τήν άμάθειάν τους».

- ▲ Μήπως κι έμεΐς άνήκουμε στους άμαθεις;
- ▲ Μήπως από άγνοια καί άδυναμία είτε από έμπιστοσύνη στή γνώμη μας ξεχωρίζουμε τίς έντολές τοϋ Θεοϋ σέ μικρές καί μεγάλες, σπουδαίες ή άδιάφορες;
- ▲ Μήπως θεωροϋμε άπαραίτητη τήν άγάπη, αλλά δέν διακρινόμαστε γιά τήν συγχωρητικότητα;
- ▲ Μήπως κρίνουμε σάν μεγάλη άμαρτία τό ψέμμα, αλλά παραβλέπουμε τήν άδικία;
- ▲ Μήπως δίνουμε έλεημοσύνη, αλλά φιλοξενοϋμε συχνά μέσα μας τό μικρόβιο τής άντιζηλίας;
- ▲ Μήπως βοηθοϋμε τόν συμμαθητή μας, πού άρρώστησε, αλλά δέν σκεπτόμαστε τόν πόνο πού γεμίζει τήν καρδιά τών γονέων μας μέ τίς άνυπακοές μας;
- ▲ Μήπως...; ▲ Μήπως...;

Παιδιά, χρειάζεται μεγάλη προσοχή, δέν χωρίζουμε τίς έντολές τής Άγίας Γραφής σέ μικρές καί μεγάλες, δέν τηροϋμε μερικές καί παραβλέπουμε τίς άλλες. Νά μήν σπάση από τήν άλυσίδα οϋτε ό πιό μικρός κρίκος. Νά μή χάσουμε τή χαρά καί τήν εύλογία πού χαρίζει στή ζωή μας ή τήρησις όλου τοϋ νόμου τοϋ Θεοϋ. Όλοι μαζί άς προσευχηθοϋμε ό Κύριος νά μās καθοδηγή.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Πάνσοφε καί Παντογνώστα Κύριε, Σέ εύχαριστοϋμε διότι μās έδωσες τήν Άγία Γραφή γιά νά μαθαίνουμε τίς έντολές Σου. Όμολογοϋμε ότι Σϋ εΐσαι ή πηγή τής άληθινής σοφίας καί γνώσεως. Σέ παρακαλοϋμε, δίδε μας τήν χάριν Σου, δίδε μας φωτισμόν καί πνεϋμα σοφίας, νά έννοοϋμε τήν άλήθειάν Σου καί νά έκτελοϋμε μέ προθυμία τό θέλημά Σου εις κάθε περίστασιν πρός δόξαν τοϋ άγιου όνόματός Σου. Σέ εύχαριστοϋμε, Ουράνιε Πατέρα μας καί Σέ ύμνοϋμε. Άμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ό Παράκλητος, Ό Χριστός ό μόνος Όδηγός,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Λυδία, Ό Σωτήρ. Πρός τήν Νίκην.

